

**Poruka pape Franje za
26. Svjetski dan bolesnika**
(11. veljače 2018.)

**„Mater Ecclesiae: „Evo ti sina!... Evo ti majke!"
I od toga časa uze je učenik k sebi" (Iv 19, 26-27)**

Draga braćo i sestre,

Crkva svoje služenje bolesnima i onima koji za njih skrbe mora nastaviti sa sve većim poletom, u vjernosti Gospodinovoj zapovijedi (usp. Lk 9, 2-6; Mt 10, 1-8; Mk 6, 7-13) i nasljeđujući vrlo rječiti primjer svoje Glave i Učitelja.

Ove godine za temu Dana bolesnika uzete su riječi koje Isus s križa upućuje svojoj Majci i Ivanu: ""Evo ti sina!... Evo ti majke!" I od toga časa uze je učenik k sebi" (Iv 19, 26-27).

1. Ove Gospodinove riječi bacaju snažno svjetlo na otajstvo križa. To nije beznadna tragedija, nego mjesto na kojemu Isus očituje svoju slavu i pokazuje svoju beskrajnu ljubav, koja postaje temelj i pravilo kršćanske zajednice i života svakog učenika.

Prije svega, Isusove su riječi izvorište Marijina majčinskog poziva prema čitavom ljudskom rodu. Ona će na poseban način biti Majka

učenikâ svoga Sina, brinuti se za njih i čuvati ih na njihovu životnom putu. A kao što znamo, majčinska briga za dijete obuhvaća i materijalne i duhovne aspekte njihova odgoja i podizanja.

Neizreciva bol križa probada Marijinu dušu (usp. Lk 2, 35), ali je ne paralizira. Naprotiv, kao Gospodinova Majka, ona započinje novi put sebedarja. Isus na križu pokazuje brigu za Crkvu i sav ljudski rod, a Marija je pozvana dijeliti tu istu brigu. U opisu velikog izlivanja Duha Svetoga na Pedeseticu Djela apostolska nam pokazuju da je Marija započela vršiti tu svoju zadaću u prvoj zajednici Crkve. To je neprolazna zadaća.

2. Ivan, ljubljeni učenik, je slika Crkve, mesijanskog naroda. On mora priznati Mariju svojom majkom. A to znači da je pozvan uzeti je k sebi i gledati u njoj uzor učenja i majčinski poziv koji joj je povjerio Isus, sa svim onim što to uključuje: nježnost Majke koja rađa djecu sposobnu ljubiti prema Isusovoj zapovijedi. Stoga je Marijin majčinski poziv da skrbi za svoju djecu povjeren Ivanu i Crkvi u cjelini. Čitava zajednica učenikâ je uključena u Marijin majčinski poziv.

3. Ivan, kao učenik koji je sve dijelio s Isusom, zna da Učitelj želi sve ljude dovesti do susreta s Ocem. On može posvjedočiti da je Isus susretao mnoge osobe bolesne bilo u duhu zbog oholosti (usp. Iv 8, 31-3) bilo u tijelu (usp. Iv 5, 6). Svima je dijelio milosrđe i oprost, a bolesnima i tjelesno ozdravljenje, znak života u izobilju Kraljevstva nebeskog, gdje će svaka suza biti otrta. Učenici su, po uzoru na Mariju, pozvani brinuti se jedni za druge. I ne samo to. Oni znaju da je Isusovo srce otvoreno svima, bez iznimke. Evandjelje Kraljevstva mora se naviještati svima i svima koji su u potrebi mora se pružiti kršćansku ljubav, jednostavno zato što su osobe, Božja djeca.

4. Ovaj majčinski poziv Crkve prema potrebitima i bolesnima nalazio je konkretan izraz u njezinoj dvije tisuće godina dugoj

povijesti u impresivnom nizu inicijativa u korist bolesnika. Tu se povijest predanosti ne smije zaboraviti. Ona se nastavlja i danas diljem svijeta. U zemljama u kojima postoje odgovarajući sustavi javne zdravstvene zaštite, katoličke redovničke zajednice, biskupije i njihove bolnice nastoje ne samo pružiti kvalitetnu zdravstvenu skrb nego i staviti osobu u središte zdravstvenog procesa te provoditi znanstveno istraživanje uz puno poštivanje života i kršćanskih moralnih vrijednosti. U zemljama gdje su zdravstveni sustavi neodgovarajući ili uopće ne postoje, Crkva nastoji učiniti sve što je u njezinoj moći da unaprijedi zdravstvenu skrb, ukloni smrtnost dojenčadi i suzbije raširene bolesti. Posvuda nastoji pružati njegu, čak i kad nije u mogućnosti ponuditi lijekove. Slika Crkve kao "poljske bolnice", u koju se primaju svi koji su ranjeni životom, veoma je konkretna stvarnost, jer su u nekim dijelovima svijeta misijske i biskupijske bolnice jedine institucije koje pružaju potrebnu skrb stanovništvu.

5. Sjećanje na ovu dugu povijest služenja bolesnima ispunja radošću kršćansku zajednicu, a osobito one koji danas obavljaju tu službu. No, prošlost moramo promatrati prije svega zato da nas ona obogati. Njome se moramo dati poučiti jer nas ona uči o samoprijegornoj velikodušnosti mnogih utemeljitelja ustanova koje su se stavile u službu bolesnika, zatim kreativnosti oživljenoj ljubavlju, mnogim inicijativama poduzimanima tijekom stoljećâ kao i predanosti znanstvenom istraživanju kako bi se bolesnima ponudilo nove i pouzdane lijekove. Ta nam ostavština iz prošlosti pomaže izgrađivati bolju budućnost. Pomaže nam, na primjer, zaštititi katoličke bolnice od one vrste upravljanja koja nikako ne priliči zdravstvenim ustanovama a kojim se diljem svijeta od zdravstvene skrbi nastoji ostvarivati unosnu zaradu, što ima za posljedicu odbacivanje siromašnih. Mudra organizacija i ljubav zahtijevaju da se bolesnika poštuje u njegovu dostojanstvu i da stalno bude u središtu zdravstvene skrbi. Time bi se u svome radu trebali također voditi kršćani koji rade u javnim strukturama; oni su

također, zbog svoje službe, pozvani dati dobro svjedočanstvo evanđelja.

6. Isus je Crkvi ostavio na dar svoju moć ozdravljanja: "A ovi će znakovi pratiti one koji uzvjeruju: [...] na nemoćnike će ruke polagati, i bit će im dobro" (Mk 16, 17-18). U Djelima apostolskim čitamo opis ozdravljenjâ po Petrovim (usp. Dj 3, 4-8) odnosno Pavlovim rukama (usp. Dj 14, 8-11). Poslanje Crkve odgovor je na taj Isusov dar, jer ona zna da mora bolesnicima donositi isti pogled pun nježnosti i samilosti svojega Gospodina. Pastoral djelatnika u zdravstvu jest i uvijek će biti nužna i bitna zadaća, koju svi trebaju ostvarivati s novim zanosom, od župnih zajednica pa sve do najvršnjih zdravstvenih ustanova. Ne smijemo pritom zaboraviti ljubav i ustrajnost kojom brojne obitelji skrbe za svoju djecu, roditelje i rođake koji su kronični bolesnici ili teški invalidi. Skrb koju se pruža u obitelji izvanredno je svjedočanstvo ljubavi prema ljudskom biću i treba je na odgovarajući način priznati i pratiti odgovarajućim politikama. Zbog toga liječnici i zdravstveno osoblje, svećenici, Bogu posvećene osobe i volonteri, obitelji i svi oni koji skrbe za bolesnike sudjeluju u tom crkvenom poslanju. Riječ je o zajedničkoj odgovornosti koja obogaćuje vrijednost svakodnevnog služenja svakog pojedinca.

7. Mariji, Majci nježnosti, povjeravamo sve bolesne u tijelu i u duhu, da ih ona podupre u nadi. Upućujemo joj također molitvu da nam pomogne da budemo otvorena srca prema našoj bolesnoj braći i sestrama. Crkva zna da treba posebnu milost da bi mogla biti na visini svoje evanđeoske zadaće skrbi za bolesne. Ujedinimo se stoga u usrdnoj prošnji Gospodinovoj Majci da svaki član Crkve s ljubavlju živi svoj poziv na služenje životu i zdravlju. Neka nas Djevica Marija prati svojim zagovorom na ovaj 26. Svjetski dan bolesnika, neka pomogne bolesnim osobama živjeti vlastito trpljenje u zajedništvu s Gospodinom Isusom i neka bude na pomoć onima koji se za njih skrbe. Svima, bolesnicima, zdravstvenim djelatnicima i volonterima, od srca udjeljujem apostolski blagoslov.